ja wilskümmend tuhhat meest ühhes kous olid ja taplussele wälja tulid. Agga enne kui ma sest hakkan räkima, pean ma teile essite juttustama, mis suurt head Jummal selsammal aial meie sõa-wäele meere peäl teinud. Sest siingi andis se wäggew Jummal meie laewa wäele waenlaste laewade peäle ni suurt ja kuulsa woimust, mis ilmas polle weel kuulda olnud. Kohhe essimest otsast ollen ma teile sedda jo ütlenud, et meie Suur Keisri-Praua ühhe wäe ossa olli lasknud laewade peäle minna Turki-rahwa Sare-maad noudma, kus wägga paljo risti innimessed ellasid, kes sowisid Turkide ikke alt lahti peäseda. Neil laewadel olli kül pikk te minna et sedda kül woime paar tuhhat pennikoorma arwata. Nemmad piddid mitto merred läbbi minnema, enne kui nemmad siñna sajd. Sui enne läksid nemmad

mad siit ärra, talwe jäid nemmad Ingelsmale, ja kewwade läksid nemmad omma te sangemale; ja Jummal kes merregi peäl teed walmistab, ja tuult ja merre laened woib käskida, satis neid teik ka illusaste selle üllema Turki merresse, kussa nemmad ollid noudnud. Se olli kül imeks panna sest et meie laewade-wäggi ei olnd öppind weel paljo merred läbbi käima ja merre peäl sõdima. Mitto neist Saksa ja wõõra-ma Kunningatest ja Würstidest kes seäl merre äres ellasid kust meie piddime mõda minnema, ja muudki, naersid neid kül mitto korb, ni hästi kui need Turkid, ja mõtlesid et meie laewad ei ial piddand siñna sama, ja kui siis monningad ka koggematta peaksid senna sama, et neile siis kül merre laenatte ja tulega piddi ollema woitlemist agga et nemmad merre poolt ei piddand kül sama

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1772, lk. 20